

Ordføreren (Smørum): Idet jeg holder mig til de Udtalelser, jeg paa mit Partis Vegne har fremsat ved Sagens første og anden Behandling, skal jeg tillade mig at anbefale at stemme for Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger.

Fibiger: Da Regeringen og Regeringspartierne ikke har villet optage en Forhandling om hele Landbrugets Forhold, mener vi, at det, der nu her efter Afstemningen ved anden Behandling er kommet frem til Hjælp for Landbruget, ikke har nogen Betydning, og jeg skal derfor anbefale mine Meningsfæller at stemme imod Lovforslaget.

Duborg: Jeg kan henvise til mine Udtalelser ved Sagens første og anden Behandling og skal i Tilslutning dertil anbefale mine Meningsfæller at undlade at stemme ved Lovforslagets tredje Behandling.

J. S. Foget: Det første Afsnit af det foreliggende Forslag, nemlig Forbedringer i den allerede eksisterende Lov, der realiserer en Del af de Forslag, som vi selv har stillet, vil vi naturligvis give vor Tilslutning. Her er Tale om Udvidelse af Fredningstiden, Medtagelse af de Landmænd, der har købt Ejendom siden 1. Januar 1933, delvis Medtagelse af Statshusmænd, Skatte- og Renterestancers Medtagelse, hvor der har været en daarlig Høst, og endelig Medtagelse af Akkordlaan. Forslaget om Rentetilskud, som efter vor Mening er det stik modsatte af Rentesænkning, ønsker vi derimod ikke at tage Medansvar for, og derfor maa vi undlade at stemme for Lovforslaget i dets Helhed.

Oluf Pedersen: Ingen er i Tvivl om, at Landbrugets slette Gældsforhold er en Følge af alt for høje Driftsudgifter og Leveomkostninger, og at det Forslag, der her foreligger, kun gaar ud paa at hjælpe de ringest stillede til at bære de paalagte uretfærdige Byrder, altsaa til at præstere Betaling, og at Forslaget altsaa er til Gavn for dem, som oppebærer den uretmæssige Gevinst. Jeg finder, at en saadan Lovgivning er uanstændig, og vi maa fra vor Side stemme imod den. Vor Stilling er klar. Jeg tillod mig i Gaar at stille det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, til de ærede Medlemmer Hr. Smørum, Hr. J. S. Foget og Hr. Aage Fogh, om de Herrer var rede til at gaa ind i et sagligt Samarbejde om at afvikle den falske Kapital, hvis uretmæssige Byrde tynger paa den arbejdende Befolkning med et Beløb direkte paa $\frac{1}{2}$

Milliard Kroner og, naar den forhøjede Rente tages i Betragtning, med et Beløb, der antagelig naar helt op til 1 Milliard Kroner. Jeg fik intet Svar. Jeg maa mene, at hvis det var Meningen, at man ikke blot vilde trække Tiden ud, var det rimeligt, at man gav Udtryk for, at man var rede til at forhandle om en Ordning af den falske Kapitals Problem. Ellers bliver der ikke ret meget System i det hele.

Det er givet, at en saadan Ændring, en Afvikling af den falske Kapital, ikke kan foregaa, uden at det kræver, at der bringes et Offer fra de Folk, som har Formuerne i Dag. Vi har fra vor Side i sin Tid foreslaaet, at man afviklede den falske Kapital mod, at alle Formuebesiddere betalte 30 pCt. Dette har man ikke villet modtage. Jeg ser i Dag i Dagbladet „Politiken“, at en Formueejer — endda en Formueejer, som siger, at hans Formue er saa stor, at 100 000 Kr. kun er en Brøkdel af den — tilbyder at aflevere hele sin Formue, hvis man vil opfylde de Krav, som vi har stillet fra Retsforbundets Side, Krav, som for det første gik ud paa, at der skulde indføres fuld Grundskyld, og at man skulde afvikle alle de Skatter og Afgifter, som hviler paa Folkets almindelige Fornødenheder, og give Skattefrihed for de smaa Indkomster. Det forekommer mig, at det er et pænt Tilbud, der her er givet det offentlige. Denne Formueejer vil aflevere sin Formue paa den ene Betingelse, at han vil være sikker paa, at det kommer de fattige til gode, og at det ikke skal gaa saadan som nu, at en hel Del af alt det, man giver til de fattige, i Virkeligheden kun omsættes til ny falsk Kapital, saaledes som det vil gaa med de Tilskud, man her giver til de fattigste — de afstedkommer i Virkeligheden kun en ny Forøgelse af den falske Kapital. Jeg mener, at det vilde være naturligt, om Regeringen vilde modtage et Tilbud som det, Grosserer J. L. Bjørner har givet i Dagbladet „Politiken“, et Tilbud, der kun er betinget af, at Regeringen vil gaa ind i en Politik, der opfylder de Løfter, Regeringen selv har givet ved Valget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 63 Stemmer mod 20; 25 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.